

ΕΚΠΟΜΠΗ Ζ'

12 Jan. 1967

Μετά τό σήμα αρχίζει ο διάλογος.

Kwōlas Giannidis

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δημήτρη μου, χρόνια πολλά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χρόνια πολλά Γιάννη μου, νά ζήσης.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πως πήγε ή παραμονή της πρωτοχρονιάς ; κέρδισες ή έχασες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νομίζω πώς μάλλον κερδισμένος είμαι.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Νομίζεις ; Δέν είσαι βέβαιος δηλαδή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ~~Κερδισμένος,~~ ~~νομίζω~~ γιατί δέν έπαιξα καθόλου όπως συνήθως. Ποτέ μου δέν παίζω.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ποσ κάνει εντύπωση αυτό. Έσύ, παληός άθηνάτος και νά μήν παίζης...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν έχεις έδικο σ' αυτό πού λές. 'Η καρτοπαιζία ήτανε πάντα ιδιαίτερη μανία της 'Αθήνας και της παληάς και της νεώτερης. 'Αρκετ νά σκεφτής, ότι ένας πρωθυπουργός της 'Ελλάδος, ο Θεόδωρος Δεληγιάννης σιοτώθηκε βγαίνοντας από τήν Βουλή, από έναν μαχαιροβγάλτη Κωσταγερασιάρη, πού ήτανε τρόφιμος λεσχών διότι είχε κλείσει τά χαρτοπαίγνια.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Νομίζω ότι αυτό συνέβη στά 1905.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς, στά 1905. 'Ο Δεληγιάννης είχε ψηφίσει ένα νόμο μέ αβστηρότατες κυρώσεις νά κλείσουν τά χαρτοπαίγνια. Περιικοί ένδιαφερόμενοι βάλανε τόν Κωσταγερασιάρη νά σιοτώση τόν πρωθυπουργό. 'Ο δολοφόνος πλησιάζει τόν Δεληγιάννη κρατώντας δήθεν μιá αίτηση, ένα φύλλο χαρτί... ο Δεληγιάννης κάνει νά πάρη τήν αίτηση μά μέσα στό χαρτί, ο δολοφόνος είχε ένα μαχαίρι και κερρώνει τόν Δεληγιάννη... Αυτό ήτανε.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δηλαδή έως τότε, έως τά 1905, οι λέσχες λειτουργούσαν έλεύθερα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σχεδόν έλεύθερα ή τουλάχιστον μέ μεγάλη άνοχή των αρχών έφ'ος, μπαίνανε στά χαρτοπαίγνια και οι άστυνομικοί πλητηρες και παίζανε κι' αυτοί. Μιά τέτοια πληροφορία τήν χρωστάμε

στόν χαριτολόγο ποιητή της εποχής...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τόν Γεώργιο Σουρή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τόν Γεώργιο Σουρή. Είναι ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών ο Σουρής με τούς σατυρικούς του στίχους. Καί στην προκείμενη περίπτωση, σατυρίζει τούς άστυνομικούς κλητήρες, έτσι λεγόντουσαν τότε οι χωροφύλακες, που κήθε άλλο κάνανε παρά τήν δουλειά τους. Καί αυτό στά 1880, είκοσι πέντε χρόνια πριν από τήν δολοφονία του Δεληγιάννη. Διάβασε μόνος σου τί λέει.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μέ τήν κόκκινη πάντα ζακέττα
καί μέ ένα σπαθάκι κοντό,
όπου νοιώσω πώς παίζουν πασέτα,
τίμι τάκα, τήν πόρτα βροντῶ.

Κι' ἔμα δίχως λεπτό άπομείνω
τό σπαθί μου λιγάκι χτυπῶ,
τό λυχνάρι μέ τρόπο τούς σβύνω
κι' ὄσα εὔρω μπροστά μου τ' ἄραῶ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις λοιπόν τί χρήσιμος πού είναι ο μαπαρίτης ο Σουρής; Μέσα σέ δυτώ στίχους μῆς δίνει τρεῖς περισπούδαστες πληροφορίες για τήν εποχή εκείνη : Πρῶτον για τήν στολή των χωροφυλάκων ή των κλητήρων ὅπως τούς άποκαλούσανε : Κόκκινο ἄραῶ ἄμπέχονο - ζακέττα τό λέγανε - κι' ένα κοντό σπαθάκι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δεύτερη πληροφορία : Τό επικρατέστερο καρτοπαίγνιο τότε ἦτανε ή πασέτα. Καί τρίτη πληροφορία για τόν φωτισμό των σπιτιών : Λυχνάρι. Προφανῶς έννοεῖ λάμπα του πετρελαίου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄσφαλῶς. Ὅμως δέν παίζανε μόνο πασέτα τότε. Ἄφηνω πού ή πασέτα ἦτανε πιό γνωστή μέ τό ἄλλο ἰταλικό της ὄνομα : Τέρτσο τίρο. Τότε παίζανε, κυρίως στά λαϊκά στρώματα κοντσίνα, ξερή μέ τόν φάντη, πρέφα, πιέτο καί κυρίως πλαπάνια

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πλαπάνια : Κι'ή φράσι πού λένε σήμερα σέ περιπτώσεις κατεργαριῶς : Τά πάνανε πλαπάνια :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Απ'έκει εἶμινε. Γιατί τά πλαπάνια εἶναι ἓνα εβνολο καί ἀφέλεστατο παιγνίδι τῆς τράπουλας πού σηκώνει μεγάλη ματσάρα. Λοιπόν όταν λένε : Τά πάνανε πλαπάνια, σημαίνει ὅτι συνεννοηθήκανε καί τόν κλέφανε τόν χριστιανό.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν φαντάζομαι στά καλά σπίτια νά παίζανε πλαπάνια.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι βέβαια. Στά καλά σπίτια παίζανε πάντα μπακαρῆ καί σεμέν ντέ φέρ, ἐνῶ οἱ κυρίες παίζανε μ ἄ ο υ ς.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μᾶους γερμανικά σημαίνει ποντίκι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ολα αὐτά τά ὄνματα τοῦ χαρτοπαιγνίου κἄτι σημαίνουνε. Πῆπως πόκερ δέν σημαίνει ἐγγλέζικα : σιάλισμα : καί μπρίτζ γέφυρα :
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Αρχίζω νά πιστεύω Δημήτρη ὅτι οἱ παλαιοί ἄθηναῖοι χαρτοπαίζανε περισσότερο ἀπό τοὺς σύγχρονους.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἴσως Γιάγιο γιατί δέν εἶχανε πολλές διασπιδάσεις τότε. Λόγου χάριν σήμερα λέμε : Ποῦ θά πάμε ἀπόψε : Σέ καμμιά ταβέρνα. Ποιός τολμοῦσε νά προφέρῃ τὴν λέξι ταβέρνα πενήντα χρόνια πρὶν : Ταβέρνες ἀπῆρχαν καί τότε καί μάλιστα ὀνομαστές ταβέρνες, ὅπως ἡ ταβέρνα τοῦ Τζουτζούρη κ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ναι, στήν Πλάνα. Τὴν ἀναφέρει κι'ὁ Πικραϊτίνης στό γνωστό τραγοῦδι του : Βγαίνουν οἱ θεοὶ σεργιάνι - καί τά ποπανῶν γιά γοῦρι - στήν ταβέρνα τοῦ Τζουτζούρη...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ἡ ταβέρνα τοῦ Σκαλούμπανα, ἐκεῖ κοντά στήν ὁδόν 'Αδριανοῦ, ἡ ταβέρνα " Σαρῶντα Βαρέλες " στήν μικρή πλατεῖα πίσω ἀπό τὴν 'Αγορά, ἕλλες μικρότερες ταβέρνες καί μιὰ πολὺ λαϊκὴ ταβέρνα στήν λεωφόρο 'Αλεξάνδρας, ἀπέναντι στό γήπεδο τοῦ Παναθηναϊκοῦ, πού εἶχε τὴν ἐπιγραφή : Κρασσοπουλιό.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ἐτσι λοιπόν ὁ κοσμάκης πού δέν μποροῦσε νά πάῃ στίς ταβέρ-

νες, από αξιοπρέπεια φυσικά, εύρισκε διέξοδο στο χαρτί και στον έρωτα, χαρτοπαίζοντας και τραγουδώντας στους δρόμους.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Όμως ο Έτμος Μωραϊτίνης, ο άλησμόνητος άθηναιογράφος και άθηναιολάτρης, συνδυάζει και τὰ δύο και γράφει σ'ένα του τραγουδι :

Μιά φορά στον μπακαρτζή ήρθα κοντά σου
κι'ήτανε πρωτοχρονιά
έβούτηξα μέσ'τήν καρδιά σου
και έβγαλα έ ν ν ι ά.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ο Μωραϊτίνης ήτανε εύθυμογράφος κι'έπαιρνε και τον έρωτα άκρόμα ανάλαφρα κι'εύθυμα. Όμως ο παληός άθηναίος πανταδόρος τον έπαιρνε πολύ πιο σοβαρά και τραγουδούσε αυτό που θα μας θυμίση τώρα ο Πτουφεξιόδης .

ΠΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (Μέ πιάνο μόνο) "Αν παρηλθον έκεινοι οί χρόνοι
των έρώτων φαιδρά έποχή
Δέν παρηλθον, πλην όμως, οί πόνοι
της καρδιάς, άγνώμων ψυχή.
Σέ ήγάπων, σέ είχον θεάν μου
μέ ήγάπας και σύ λατρευτή
και αν έφυγες κι'είσαι μακριάν μου,
τίς γνωρίζει, έχ τίς, διατί :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αν παρηλθον έκεινοι οί χρόνοι... Ηά ένα από τὰ παλαιότερα τραγούδια της παληάς 'Αθήνας. Τρεις έως και τέσσερις γεννεές άντέχει στο πέραςμα του χρόνου. ~~Μακάρι~~ Και θα ήθελα νά ρωτήσω τον άγαπητό μου φίλο, τον Τάκη Μωραϊκή που είναι εδώ, τί γνώμη έχει γι'αυτό τό τραγουδι είδικά :

- ΜΩΡΑΚΗΣ** Είλιπρινως Δημήτρη μου, μέ φέρνεις σέ δύσκολη θέσι. 'Εάν αὐτό τό τραγοῦδι εἶχε φυγή ἀνθρώπου, θά εἶχε πεθάνει πρό πολλοῦ. Τέσσερις γεννεές εἶναι σπάνιο φαινόμενο γιά τήν ζωή ἐνός ἀνθρώπου. "Ομως μερικιά τραγούδια, ἔχουν δική τους ψυχή καί ἀντέχουν στό πέρασμα τοῦ χρόνου, ἀντέχουν καί ὅταν ἀκόμη δέν ἔχουν μουσική ἀξία, μιά ἐξαιρετική μελωδική γραμμή ἢ κάποιο μουσικό εὔρημα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Θέλεις νά πῆς Τάκη ὅτι αὐτό τό τραγοῦδι, εἰδικιά, "Αν παρῆλθον ἐκεῖνοι οἱ χρόνοι, δέν ἔχει ἀξία ;
- ΜΩΡΑΚΗΣ** Κατ' ἀρχήν δέν θέλω νά ἐμφανίζωμαι σάν ἐρνητής τοῦ παρελθόντος γιά νά μήν θεωρηθῶ ὑπερασπιστής τοῦ παρόντος, γιατί ἐδῶ πού τά λέμε, δέν ξέρω ἔν κανένα ἀπό τά τραγούδια πού γράφονται καί λέγονται σήμερα, θά τραγουδιέται ἀκόμα μετά ἑκατό χρόνια. "Ομως τό τραγοῦδι αὐτό : "Αν παρῆλθον ἐκεῖνοι οἱ χρόνοι, ἔζησε καί τῆ ἀκόμη. Εἶναι σχεδόν ὁ Μαθουσαῆας τῶν τραγουδιῶν. Εἴμαστε συνεπῶς ὑποχρεωμένοι ν' ἀποκαλυφθοῦμε μπροστά στήν ἡλικία του πού μᾶς ἐπιβάλλει ~~ἀπερροσιστή~~ σεβασμό στήν μουσειακή του παράδοσι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Δηλαδή Τάκη μου, ἔξω ἀπ' αὐτήν τήν μουσειακή του παράδοσι δέν ἀναγνωρίζεις ἄλλη ἀξία στό τραγοῦδι αὐτό ;
- ΜΩΡΑΚΗΣ** Ζητῶ συγγνώμη ἀπό τήν σικιά τοῦ ἀγνώστου συνθέτη, μά βλέπεις Δημήτρη μου ὅτι τό ὄνομά του χάθηκε. Ὑποπτεύομαι λοιπόν ὅτι τό τραγοῦδι αὐτό, μέ τόν ἄργό ρυθμό τῶν τριῶν τετάρτων πρέπει νά ἔχη κάποιο ὑπόβαθρο καί τό πιθανώτερο ὑπόβαθρό του θά εἶναι τὰ διάφορα γερμανικά *λί ν τ ε ρ* πού γράφανε γερμανοί συνθέτες, σέ στίχους τοῦ Χάϊνε.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Πάντως ἔς τό ἀκούσωμε ἐνορχηστρωμένο μέ πιό σύγχρονη ἐκουστική ἀντίληψη...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αν παρηλάθον οι χρόνοι έπευνοι... Βοισπόμαστε στα 1830 Γιάγιο μου και ή 'Αθήνα είναι ένάστατη υπό ένα ιστορικό γεγονός.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Ιστορικό γεγονός ; Κανέναν πόλεμος ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι πόλεμος. Βέβαια έχει μπόμπες ή ιστορία αυτή, μά μπόμπες ειρηνικές. Στα 1830 φέρνουνε για πρώτη φορά στην 'Αθήνα έ ν θ ρ α κ ι κ ό για τό σερβίρισμα της μύρας. Ξέρεις, έπευνες τίς μαθρες μπόμπες που συνδέονται με τό βαρέλι και βγάλουνε τήν μύρα. Και ξέρεις πως ~~εξασφαλίσθη~~ διαφημίζεται αυτή ή ιστορία ; "Έχω υπ'όφιν μου μία διαφήμισι στό περιοδικό " Ραμπογής ". Διάβασέ την έν δέν βαρύνεσαι.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τό προεδρεθον των έν 'Αθήναις συναδέλφων του ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΗΣΡΝΙΟΥΔΑΚΗ, εις τοσ όποιου τά ξανθά νάματα ροφώσι κέφι και μακαριότητα τόσοι εύτυχετς θνητοί, έχει πάντοτε τόν ήριστον β ι ε ν ν α τ ο ν ζυθον, αναθρόσκοντα από μηχανής, μεταδιδούσης τρικυμιώδη φλοισβον άφροσ εις τό ποτήριόν σας... 'Υπηρεσία προθυμοτάτη και μετά τηλεγραφικής ταχύτητος. Πίετε έξ αύτου πάντες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και ξέρεις πόσο είχε ένα ποτήρι μύρα τότε ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Έξοσι λεπτά. Έξοσι λεπτά ή μύρα και μία δευτέρα ή γναζόζα και ή τσιτσιμπύρα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πηράβο Γιάγιο. Ξέρεις και τήν τσιτσιμπύρα ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Η τσιτσιμπύρα ήτανε ένα είδος γναζόζας λεμονάδας. 'Εγγλέζικα : Ρκίντζερ μπήαρ. Οι Έλληνες τήν ειπανε τσιτσιμπύρα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγιο μου μέ καταλήσσεις. 'Εσύ κουντεβεις νά γίνης 'Αθηναιογνώστης.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Κατ'ένάγνην. Μ'όποιον δέσηαλο καθήσης, τέτοια γράμματα θά μάθης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Καί πίνανε λοιπόν μπύρα οί άθηναίοι καί βγάινε κεφα-
τοι στους δρόμους, γιά νά τραγουδήσουνε τήν άφρόπλαστη
τήν Πιπίνα. Πολύ φυσικό άλλως τε. Άφου ό ρυθός έφανε
έβγαينه μέ τριωνιάδη έ φ ρ ό, νά είναι καί ή Πιπίνα
έφρόπλαστη.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Ό Ητουφειλιάδης θά μάς τραγουδήση τάρα τήν Πιπίνα, τήν αόλα
πόλια της έποχης.

ΗΤΟΥΦΕΙΛΙΑΔΗΣ

(Μέ πιάνο)

Πιπίνα μου έφρόπλαστη
ήην πῶς μ'έλλα πουλιά
στήν άγκαλιά μου πέταξε
καί όός μου δυό φιλιά...

(Οί στίχοι όπως είναι στην
τυπωμένη νότα)

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Παντεύω ότι ο Μωράκης κ'άτι θα 'χη να μας πη για τήν Πιπίνα.
- ΜΩΡΑΚΗΣ** "Οχι είδικως για τήν Πιπίνα, μά για τήν πόλνα γενικως, για τόν χορό της πόλνας. Ηέλω να διαλύσω μι'ά πλάνη. Πολλοί πιστεύουν ότι είναι χορός πολωνέζικος έπειδή λέγεται πόλνα. Λάθος. Είναι χορός τσεχοσλοβάκιμος, χωριέτικος μάλιστα και τόν έδημιούργησε στα 1835 μι'ά χωρική που'ήτανε υπηρέτρια στην Πράγα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Και πόλνα τί σημαίνει :
- ΜΩΡΑΚΗΣ** Τό πραγματικό όνομα του χορου είναι π ο σ λ η α που σημαίνει μισό στα τσέχικα, έπειδή η πόλνα χορεύεται μέ μισά, μέ πολύ μικρά βηματάκια στα δύο τέταρτα. Φυσικά ο χορός μεταδόθηκε στα 1840 στο Παρίσι από τσέχους φοιτητάς, και έμφανίσθηκε στο θέατρο, χάλασε κόσμο και τόσο που έγινε της μόδας σ'όλον τόν κόσμο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ψυχολογικοί οι λόγοι. Μετά τήν μαζοθρια μέ τά λιβνιστικιά τρία τέταρτα, μετά τό βάλς κι'αυτό σέ τρία τέταρτα, όσοι θέλανε να χορεφουνε κ'άτι πιο ζωηρό, έρπαξαν τά δύο τέταρτα της τσέχικης πόλνας και τ'άγναλιόσανε.
- ΜΩΡΑΚΗΣ** Τί έγινε εκείνη τήν έποχή, ένατόν είκοσι χρόνια πριν, δέν περιγράφεται. Μόδες έλανσαρίσθηκαν μέ τήν λέξι πόλνα, Καπέλλα άνδρικά πόλνα, κάλτσες πόλνα, παπούτσια γυναικετα πόλνα, κόμμωσις πόλνα...ταμπαιέρες πόλνα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Και κ'άτι άνάλαφρα γυναικετα μπλουζάκια που λέγονται και σήμερα άνόμη π ο λ κ α κ ι α.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Δέν μου φαίνεται παράξενο. "Όταν στα 1910 λανσαρίσθηκε τό ταγινό, άνόμα και μόδα κουρεμένου μουστακιου βγήκε : μουστάκι φαλλιδομένο ταγινό... αυτό δά τό ξέρομε όλοι μας. Και ύφασμα ταγινό και χρώμα ταγινό. Τό μόνο που δέν ξέρομε είναι πως τάχατε να 'χη ένορχηστρώσει τήν πόλνα ο Μωράκης

ΜΩΡΑΚΗΣ Θα τήν ακούσετε άρέσως.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΠΙΠΙΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις τί θυμάμαι Γιάγκο ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Παληά 'Αθήνα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπα... 'Αρχαία 'Ελλάδα. Τόν Σωκράτη.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τόν Σωκράτη ; Τί σοῦ 'ρθε νά θυμηθῆς τόν μακαρίτη τόν Σωκράτη ; Μήπως ὁ καφές πού ἔπινες πρίν ἀπό λίγο ἦτανε πιυρός καί σοῦ φάνηκε *κ ω ν ε ι ο ν* ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι. Τόν θυμήθηκα γιατί γηράσπομε αἰεὶ διδασκόμενοι. Νά πού μάθαμε καί τήν ἱστορία τῆς πόλης καί μαζύ μέ μᾶς καί οἱ ἀκροαταί μας. 'Η Πιπίνα ἦτανε ἕνα εὔθυμο τραγοῦδι ~~εὐθυμίας~~ κάποιου συνθέτου Ζαχαρόπουλου. "Ἦτανε καί ντουέττο μάλιστα : 'Ο Πιπίνος καί ἡ Πιπίνα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χρειαζότανε καί λίγη εὔθυμία στόν ἔρωτα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πού συνήθως ἦτανε διαριῶς κλαφομουρμούρα. Δάκρυ καί ἄχ καί βάχ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' αὐτό τό ἄχ καί βάχ τό χανε στιγματισμένο στά στήθη τους καί στά μπράτσα τους, ὅλοι οἱ κουτσαβάκηδες τῆς παληᾶς 'Αθήνας. Καί τραγουδοῦσε ὁ κουτσαβάκης μέ ὄλο του τό μεράκι :

Τό στήθος μου κατάντησε βασάνων κατοικία

πού κατοικοῦν οἱ λέοντες καί τ' ἄγρια θ ε ρ ί α...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἕνας ἄλλος κουτσαβάκης πού ἀγαποῦσε μιά ροδιστρούλα τραγουδοῦσε :

'Αμάν κυρά ροδίστρα μου, σιόλασε τήν 'Ελένη

γιατ' εἶναι Σαββατόβραδο καί ἡ ψυχή μου βγαίνει...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐχω τήν γνώμη πώς αὐτά τά δίστιχα ἦτανε ὄλα αὐτοσχέδια πού τά ἔκαναν ἐκείνη τήν στιγμή οἱ κουτσαβάκηδες. Βλέπεις ὅτι ὁ ἔρωτας δημιουργεῖ ποίηση...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καμμιά φορά καί μουσική. Καί ὄχι μόνο ὁ ἔρωτας τοῦ ἔρωτευ-

μένου, ὁ ὑποκειμενικός ἔρωτας, ἀλλά καὶ ὁ ἀντικειμενικός, δη-
λαδὴ ὁ ἔρωτας τῶν τρίτων ὅταν μᾶς συγκινηθῇ." Ἐχομε κλασικὸ πα-
ράδειγμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὴν αὐτοκτονία τῆς Μαίρης Βέρπερ καὶ
τοῦ Μιμήμου... Πέ ἐσύ νὰ ξέρεις καλύτερα ποὺ ἔχεις γράφει καὶ
ἓνα θεατρικὸ ἔργο : Μιμήμος καὶ Μαίρη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί. Ἐποχὴ 1894. Ἡ Μαίρη Βέρπερ ἦτανε γερμανίδα. Τὴν εἶχε
φέρει στὴν Ἀθήνα πέντε χρόνια πρὶν ἢ προικηέπισσα Σοφία ὅταν
παντρεύτηκα τὸν Κωνσταντῖνο. Τὴν προῦριζε γιὰ νταντῆ τοῦ
πρῶτου παιδιοῦ ποὺ θὰ γεννιότανε. Ὁ Μιχαὴλ Μιμήμος ἦτανε
κτηνίατρος. Εἶδε τὴν Μαίρη τὴν ἐγάπησε παράφορα. Ἡ Μαίρη
τὸν ἐγάπησε κι' αὐτὴ. Ζήτησε τὴν ἔδεια ἀπὸ τοὺς γονεῖς της
νὰ τὸν παντρευτῆ, μὰ ὁ πατέρας της ἦτανε βιασμός. "Ὀχι, εἶ-
χε πεῖ. Ἡ Μαίρη δέν μπορούσε νὰ παρακούσῃ τὴν ἐπαγόρευσι
τοῦ πατέρα της. Ὅτε ἤθελε νὰ ἐπιστρέφῃ πίσω στὴν Γερμανία.
Δέν της ἔμενε παρά ὁ θάνατος. Ἀνέβηκε στὴν Ἀκρόπολι, σκαρ-
φάλωσε στὶς κολόννες τοῦ Παρθενῶνα κι' ἔπεσε στὸ πλακόστρωτο.

Τὴν ἕλλη μέρα σκοτώθηκε καὶ ὁ Μιμήμος, στὸ κρεβάτι του
μὲ μιὰ πιστολιά στὴν καρδιά...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι' ὁ κόσμος τοὺς ἔβγαλε τραγοῦδι... "Ἔλα ἦτο νὰ τὸ θυμίσωμε

ΝΤΟΥΦΕΣΙΑΔΗΣ (Μ' πιάνο) Στῆς Ἀκρόπολης τὰ μέρη
ἐσκοτώθηκε ἡ Μαίρη
Ποιὰ, ποιὰ, ποιὰ ;
τοῦ διαδόχου ἡ νταντῆ...

"Ἐπεσε κατεκρηγνίσθη
καὶ ὁ δόλιος ἀπηλείσθη,
ποιός, ποιός, ποιός ;
Ὁ Μιμήμος ὁ γιατρός.

Δέν τὴν ἔφησαν νὰ κέρῃ
ἓνα τέτοιο πλληκάρι
Ποιό, ποιό, ποιό ;
τὸν Μιμήμο τὸν γιατρό.

Καὶ αὐτὸ τὴν ἀπελπίζει
τὴν ζωὴ της τερματίζει

Ποιά, ποιά, ποιά ;
Του διαδόχου ή νταντά.

Κριμα, αλήθεια είναι κριμα
πού 'ναι της αγάπης θυμα,
ποιά, ποιά, ποιά ;

Του διαδόχου ή νταντά.

Και πιστός στον έρωτά της
πέταξε κι' αυτός κοντά της
ποιός, ποιός, ποιός ;

'Ο Μιμηκος ό γιατρος...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αφελής ή μελωδία. Εότυχως όμως υπάρχει άλλος γιατρος
ό Μωρέκης πού έλπίζω να την φέρη σε λογαριασμό με την
δεξιότεχνη ένορχήστρασί του...

ΕΚΤΡΑΒΙΤΑΙ Ο ΜΙΜΗΚΟΣ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αγαπητοί μας φίλοι τελειώσαμε γι' αυτό. Την έρχόμενη
πέμπτη θα εξακολουθήσωμε, την ίδια ώρα.